

FCI – Standard nr 311 / 22. 01. 1999 / D

SAARLOOSI HUNTKOER

(Saarlooswolfhond)

TÕLGE: Frau R.Alferink-Lerche (saksa keelde).

PÄRITOLU: Holland.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

22.01.1999

KASUTUS: Saarloosi huntkoer ei ole aretatud silmas pidades mingit kindlat teenistuslikku kasutusotstarvet; tal on omadusi, mis lubavad teda truuks ning usaldusväärseks seltsi- ja kodukoeraks pidada.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 1
Lamba- ja karjakoerad
(välja arvatud šveitsi alpi karjakoerad).

Alarühm 1
Lambakoerad.

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE:

Leendert Saarloos (1884-1969) oli loodusesõber, kes armastas ka koeri. Ta leidis, et koerad on liiga inimesestatud ning otsustas suure saksa lambakoerte sõbrana seda tõugu oma looduslike algete juurde tagasi aretada ja sellega veelgi paremaid teenistuskoeri luua. Sellel eesmärgil ristatas ta klassikalist preisi tüüpi saksa lambakoera Gerard van der Fransenum'i euroopa tüübi siberi harust pärit emahundi Fleuriga (1932). Tagasiristamised isale löid baaspopulatsiooni loomadest, kelles oli neljandik hundi verd. Järgnevas eksperimentaalfaasis tekkis range selektsiooni all uus tõug, « euroopa huntkoer ». Kuna mõned sellest uuest tõust valitud loomad sooritasid hästi pimedate juhtkoerte katsed, siis arvatigi neid algul selleks tööks sobivateks. Hundivere lisandumisel hakkasid esiisaks olnud Gerardi päranduvad kasutusomadused ajapikku kaduma ja selgus, et see tõug ei sobi üldse teenistuskoeraks, pimedate juhtkoeraks sealhulgas. Leendert Saarloosi pärand, mitte küll teenistuskoera, vaid looduslike omadustega koerana, sai aastal 1975 tunnustuse kui iseseisev koeratõug. Sellest ajast kannab tõug ka oma looja auks saarloosi huntkoera nime. Samast ajast vastutab tõu eest « *Nederlandse Vereniging van Saarlooswolfhonden* » (Hollandi saarloosi huntkoerte ühing), muuhulgas ka alljärgneva uue tõustandardi kaudu.

ÜLDMULJE :

Saarloosi huntkoer on tugeva kehaehitusega koer, kelle välimus (kehaehitus, liikumisviis ja karvkate) viib mõtte hundile.

Ta on harmoonilise ehitusega ja üsna pikkade jalgadega, olemata samas kõrgejalgne. Sekundaarsed sootunnused rõhutavad erinevusi isaste ja emaste koerte vahel.

OLULISED PROPORTSIOONID :

Saarloosi huntkoer on kõrgusest pikem. Ülalõug ja koljuosa on pikkusesuhtes nagu 1 : 1.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Elav, energiast pakatav koer, kellel on uhke ja sõltumatu iseloom. Ta on kuulekas vaid omaenese vabast tahtest; ta ei ole alluv. Oma isanda suhtes on ta kiinduv ja äärmiselt ustav. Võõraste suhtes on reserveeritud, mõningal määral isegi umbusklik. Reserveeritus ja hundile omane kirk pageda tundmatus situatsioonis on tüüpiline saarloosi huntkoerale ja peavad tõulise tunnusena alles jääma. Võõras peab saarloosi huntkoerale lähenedes arvestama koera käitumisega, tema ettevaatlikkuse ja pagemiskirega, omadustega, mida ta pärilikult endas kannab. Võõra forseeritud, soovimatu liginemine võib viia juhtimatu põgenemiseni. Sellest kirest põhjustatud käitumise korral võib näiteks piiratud liikumisvabadusega lõastatud koer näida hirmununa.

PEA :

Pea peab äratama mulje sarnasusest hundiga ja oma suuruselt kerega harmoonilises vastavuses olema. Nii pealt- kui külgvaates on pea kiilukujuline. Väga iseloomulik on koonust kuni hästi arenenud sarnakaarteni kulgev joon. Koos õige kuju ja asetusega silmadega annab see joon ihaldusväärse hundisarnase ilme.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Kolju on lame ja lai; ettevaatlik tuleb olla liigse laiuse suhtes, mis rikub tüüpilise kiilu kuju. Kuklakühm ja silmakoopa servad ei tohi liigselt eristuda; kulmukaared peavad sujuva joonega koljuks üle minema.

Üleminek laubalt koonule : Tugevast koonust koljuosaks üleminek moodustab kerge otsmikulõike.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Ninapeegel on hästi pigmenteerunud, ninaselg on sirge.

Mokad : Hästi suletud.

Lõuad / Hambad : Üla- ja alalõuad on hästi arenenud ning tugeva ja täiskomplekse kääritaolise hambumusega hammastikuga, mis on vastuvõetav ka napi hambumuse korral. Ülalõug ei tohi koljuga võrreldes mõjuda jämedakoeliselt : jäme koonuosa rikub tüüpilise hundiilmelise kuju. Alalõug pole esiletulev.

Silmad : Eelistatult kollased, mandlikujulised, veidi viltuse asetusega, mitte pungis ega mitte ümarad, hästi liibuvate silmalaugudega. Ilme on tähelepanelik, täiesti reserveeritud, kuid mitte pelglik. Silmad on tõule tüüpiliseks tunnuseks, mis annavad soovitud hundiliku mulje. Soovitud ilme tuleb esile vaid heledate silmade korral. Silmade värv, kuju ja õige asend peas on väga olulised tunnused. Loomadel võib vananedes silmade värv tumedamaks muutuda, kuid algupärane kollane värv peab alles jääma. Pruun värvitoon on vähem soovitud. Silmkoopad lähevad sujuvalt koljujooneks üle : ebasoovitav on hästi arenenud silmakoopad koos rõhutatud kulmukaarte ja markeeritud laubalõikega.

Kõrvad : Keskmise suurusega, paksud, kolmnurksed ja ümardunud tippudega; sisepinnad on hästi karvased. Kõrvad on silmade tasandil. Kõrvad on väga liikuvad ja väljendavad ilmekalt koera meeleseisundit ning emotsioone. Liiga teravatipulised ja liiga kõrgel asuvad kõrvad on ebasoovitavad. Liiga laialt asetsevad kõrvad rikuvad iseloomuliku peakuju ja on seepärast ebasoovitavad.

KAEL :

Kuiv ja hästi lihaseline; läheb sujuva joonega seljaks üle; niisamuti ka kurgualusest rinnale kulgev sujuv joon. Kael peab olema, peamiselt talvekarva ajal, ehitud ilusa

kaelusega. Kurgunahk on minimaalne ja ei tule esile. Saarloosi huntkoerale on iseloomulik, et lõdva traavi korral moodustavad pea ja kael peaaegu horisontaalse joone.

KERE :

Saarloosi huntkoer on kõrgusest pikem.

Selg : Sirge ja tugev.

Roided : Normaalselt kaarduvad.

Rind : Sujuv rinnajoon ulatub kõige enam küünarnukkideni. Rind ja jalgade vahe näivad eestvaates suhteliselt laiadena. Väga laia rinnapartiid peab vältima, sest see rikuks kestvus-traavijale tüüpilise silueti. Siluett on üsna sihvakas ja väga hundi sarnane.

Alajoon ja kõht : Trimmis ja kergelt ülestimmatud.

SABA :

Tüvest lai ja rikkaliku karvaga kaetud; ulatub vähemalt kannaliigeseni. Näib veidi madala asetusega ja see on enamasti kerge süvendiga rõhutatud. Saba on kergelt saabli kujuliselt kaarduv kuni täiesti sirge. Erutuse korral ja traavil võib saba veidi kõrgemale tõusta.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED :

Jalad on sirged ja hästi lihaselised. Luud on läbilõikelt ovaalsed ja mitte liiga jämedad. Jalad on kerega võrreldes pigem graatsilised.

Õlad : Labaluud on piisava laiuse ja pikkusega. Nad moodustavad vertikaaltasandiga umbes 30° nurga, normaalse, liigselt rõhutamata nurga.

Õlavarred : Labaluudega sama pikad; labaluude ja õlavarreluude vahel on normaalsed, liialdamata nurgad.

Küünarnukid : Need liibuvad rinnakorvile ilma surveta. Roiete kaardumise ja õlgade ning õlavarte õige asendi juures on esijalgade vahe üsna lai.

Esikäpad : Jänesekäpad, hästi lihaselised ja kumerad, tugevalt arenenud käpapadjanditega, mis koos tugevate randmeliigestega ja veidi kaldus kämmaldega tagavad liikumisel hästi vetruva pörke. Seismisel on lubatud käppade kerge väljapoole pöördumine.

TAGAJÄSEMED :

Normaalne tuharate ehitus. Sabatüve madala asetuse tõttu, mis on tavaliselt veel väikese süvendiga rõhutatud, näivad tuharad sageli tegelikust rohkem kaldus asendiga. Tagajalgade nurgad on kooskõlas esijalgade nurkadega. Tõule tüüpiline kerge liikumisviis sõltub oluliselt põlve- ja kannaliigete õigetest nurkadest. Väikseimadki kõrvalekalded moondivad seda iseloomulikku liikumist. Seismisel on lubatud kerge kooskandsus.

Reied : Normaalse pikkusega ja laiad, tugevate lihastega.

Põlved : Mitte ülemäära nurgitunud.

Kannaliigesed : Nurgad ei tohi liigselt rõhutatud olla. Luud ja lihased tagavad kannaliigese optimaalse sirutuse.

Pöiad : Piisava pikkusega (mitte lühikesed), mõõdukalt kaldu asetsevad.

Tagakäpad : Hästi arenenud, hästi kumerdunud.

LIIKUMINE :

Saarloosi huntkoer on tüüpiline kestvus-traavija, kes oma enda tempos hõlpsasti suuri vahemaid ületada suudab. Tema loomulik liikumisviis on vähe väsitav ja sarnaneb hundi omale. Saarloosi huntkoer erineb teistest tõugudest oluliselt oma väga spetsiifilise, kergelt sujuva liikumisviisi poolest. Edasilikumise õige viis on tugevas sõltuvuses mitmetest kehaehituse detailidest; ennekõike on suur mõju üksikute jäsemete õigetel nurkadel. Vaba, sundimatu traavi korral kannab saarloosi huntkoer oma pead ja kaela peaaegu horisontaalselt : selles positsioonis on silmade asend ja pea kiiljas kuju eriti iseloomulikud. Kestva traavi korral, mis on tõule tüüpiliseks liikumisviisiks, ei avaldu

koeral liigset jalgade sirutust ega ka liigset tõuget, sest nii säilib kerge samm ja eneriasäästlik liikumine.

KARVKATE

KARV:

Suve- ja talvekarvastik on omavahel täiesti erinevad. Talvel on tavaliselt valdav alusvill, mis koos karmi kattekarvaga kogu keha katva rikkaliku karuskasuka moodustab ja ümber kaela silmatorkava kaeluse tekitab. Suvekarvastiku juures domineerib kogu kehal karm kattekarv. Temperatuuri kõikumised sügisel ja talvel mõjutavad väga tugevalt alusvilla kasvu; see peab aga igal juhul algeliselgi määral olema olemas. Oluline on, et kõht, reite siseküljed ja isegi munandikott oleksid tiheda karvaga kaetud.

VÄRVUS :

Karvavärvideks on :

- Heledast kuni tumeda varjundiga must-ulukivärv, nii nimetatud hundihall.
- Heledast kuni tumeda varjundiga pruun-ulukivärv, nii nimetatud "metsa"-pruun (« bos »=mets).
- Heledast kreemikasvalgest kuni valgeni.

Ninapeegli, silmalaugude ja mokaservade ning varbaküünte pigment peab hundihallidel ja valgetel saarloosi huntkoertel olema must, "metsapruunidel" ja kreemikasvalgetel maksakarva. Kogu kere alapoolel, jalgade sisekülgedel ja pükste tagaosas on karv värvilt hele. Seejuures näivad hundihallid ja "metsapruunid" saarloosi huntkoerad väliskülgedelt tumedamat värvi jalgadega. Neil peab olema ka ilmekas mask.

SUURUS JA KEHAKAAL :

Saarloosi huntkoera turjakõrgus on varieeruv

- isastel 65 kuni 75 cm,
- emastel 60 kuni 70 cm.

Mõõdukad kõrvalekalded ülespoole on lubatud.

VEAD:

Igat kõrvalekallet eeltoodud punktidest tuleb käsitleda veana, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

Pea

- Liiga ümarad silmad, pungis silmad.
- Liiga tugevasti rõhutatud silmakoopad, mistõttu kulmukaared ei moodusta sujuvat joont koljule üleminekul, mis on sageli seotud ka liigse laubaülemineku ja liiga ümarate silmadega.
- Liiga kõrgel asetsevad ja / või liiga teravatipulised kõrvad.
- Liiga laiali asetsevad kõrvad.

Kere

- Liiga sügav, liiga lühike.

Saba

- Rõngas saba.
- Selja kohal kantud saba.

Jäsemed

- Liiga toores jalgade luustik.

Karvkate

- Liiga vähe väljendunud värvid on ebasoovitavad.
- Tumedate karvade halb paigutus, nii et moodustub must sadul.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Mistahes kujul avalduv agressiivsus.
- Lubatud karvavärvusest erinev värv.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist, august 2003

heaks kiidetud EKL juhatuses 18.detsembril 2003 protokoll nr 18